

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.123/2024/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év október hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 19.B.80/2023/47-I. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlott 2020. március 16. napjáig őrizetben és 2020. március 17. napjától letartóztatásban volt.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Szervek Bűnügyi Főosztály Vizsgálati Osztály Vizsgálati Alosztály II. 01000/1442-376/2020.bü. számú összesített bűnjeljegyzékének 1. tételszáma alatti 4 (négy) darab műanyag zsák és 4. tételszáma alatti 1 (egy) darab iPhone mobiltelefon SIM-kártyával bűnjeleket elkobozza.

A 2. és 3. tételszám alatti gépkocsik az indítókulcsaikkal együtt a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportjánál a II.Bj.25/2024. számon vannak nyilvántartva. Az ugyanezen a számon nyilvántartott forgalmi engedély száma1 számú forgalmi engedély lefoglalását is megszünteti és a vádlott részére kiadni rendeli.

Amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át a dolgokat, akkor az állam tulajdonába kerülnek.

A vádlott lakcímében a közterület megnevezése út.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyezés következtében megismételt eljárásban a 2024. január 15. napján kihirdetett 19.B.80/2023/47-I. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataiba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, ezért – mint visszaesőt – 7 év szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 400.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a bűnügyi őrizetben és letartóztatásban, valamint lakóhelyre korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időtartamot, ez utóbbi kényszerintézkedés esetében akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A vádlottal szemben az eljárás során lefoglalt 12.348.000,- forint és 715,- euróra vagyonek Kobzást rendelt el. A cím22 alatt található ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára elrendelt zár alá vételt feloldotta, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelkekről, amelyeknek részben a vádlott részére kiadását, részben az elkobzását rendelte el, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás alatt felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás végett, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, valamint a nagykovácsi ingatlan zár alá vételének feloldása miatt, Terhelt1 vádlott az irány megjelölése nélkül, míg védője a tényállás téves megállapítása és enyhítés céljából, továbbá a lefoglalt készpénzre elrendelt vagyonek Kobzás miatt jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.145/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Rámutatott, hogy a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülbírálat teljeskörű, majd kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, melynek keretében élt a Be. 506. § (3) bekezdésében szabályozott bizonyítást egyszerűsítő eljárási lehetőséggel.

[4] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozott megalapozatlansági ok – az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást – miatt részben megalapozatlan, azonban a megalapozatlanság az ügyiratok tartalma útján kiküszöbölhető. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a nyomozati iratok 649-651. és 592-593. oldala alapján – a hatályon kívül helyezett 31.B.395/2022/33. számú ítélettel egyezően – pontosabban rögzítse a házkutatás során fellelt tárgyakat, pénzmennyiséget és a kábítószer hatóanyagtartalmát, míg a személyi rész

vonatkozásában kérte feltüntetni, hogy korábbi büntetéséből mikor szabadult feltételesen és a büntetést mikor töltötte volna ki.

[5] Érvelése szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett, melynek során indokát adta annak, hogy milyen adatokból következtetett arra, hogy a vádlott nemcsak tervezte a kereskedelmi tevékenységet, hanem azt hosszabb időn át folytatta is, azonban az indoklásból mellőzendőnek tartotta „az ügyészség a vádirat egészét valónak ismerte el” mondatrészt.

[6] A nagykovácsi ingatlannal kapcsolatos törvényszéki indokolással összefüggésben kifejtette, hogy a törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy e körben a bizonyítási teher megfordul, mert a Be. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja és a (3) bekezdés értelmében nem a bíróságnak kell kétséget kizáróan megállapítani, hogy a vásárláshoz felhasználta pénzösszeg legális vagy illegális eredetű, hanem a vádlottnak kellett volna bizonyítani, hogy a vásárláskor nem került felhasználásra bűncselekményből származó pénz.

[7] A fellebbviteli főügyészség hangsúlyozta, hogy a vádlott családja kizárólag a hatályon kívül helyezést követően csatolta a kézzel írt „ajándékozás” feliratú okiratot, amelynek értelmében tanú8 a korábban kölcsön adott 25.000.000,- forintot a testvérenek ajándékozza, mert erre a pénzre most nincs szüksége. Kérte figyelembe venni, hogy a nyilatkozat kelte 2020. augusztus 31. napja, amikor a vádlott már letartóztatásban volt. Kiemelte, hogy a „most nincs szükség a pénzre” megfogalmazásból az tűnik ki, hogy a pénz nem ajándék volt, még ha ezt a látszatot is akarták kelteni. Felidézte tanú8 tanúvallomását, amely szerint az illeték miatt írták át később ajándékozásra a megállapodást. A vádhatóság nem vitatta, hogy 2020. augusztus 13. napjától úgy változott meg az illetékekről szóló törvény, hogy a testvérek közötti ajándékozás is illetékmentes, ettől függetlenül megállapítható, hogy a szóban forgó ingatlant részben a bűncselekményből származó pénzből „vásárolhatták”.

[8] A fellebbviteli főügyészség szerint az irányadó tényállásból a törvényszék helytállóan vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekménye minősítése is törvényes. Álláspontja szerint a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket úgy szükséges módosítani, hogy az enyhítő tényezők közül mellőzendő a „könnyű droggal” kereskedett megállapítás, mert a tényállás szerint kokainnal is üzletelt.

[9] Meggyőződése szerint a büntetés kiszabása során nem kapott kellő hangsúlyt a vád tárgyává tett bűncselekmény elszaporodottsága, mert az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetői esetén a speciális prevenció mellett fokozottan kell törekedni az általános megelőzési célok érvényre juttatására, ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés súlyosítása indokolt. Indítványozta továbbá a nagykovácsi ingatlan vonatkozásában további 10.000.000,- forintra vagyonekbeosztás elrendelését és a beszámítandó kényszerintézkedések dátumai egy részének pontosítását, míg egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[10] A vádlott védője a Be. 584. § (6) bekezdésében foglalt kötelező rendelkezés ellenére a bejelentett fellebbezést nem indokolta írásban.

[11] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[12] A védő a nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakkal kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan járt el, amikor a nagykovácsi ingatlan zár alá vételét feloldotta. Álláspontja szerint a vádhatóság az ingatlan vonatkozásában a 10.000.000,- forintos vagyonekobjást célzó indítványát nem indokolta meg.

[13] Meglátása szerint a törvényszék megalapozatlanul állapította meg védenca terhére a kokainnal kereskedést, ez utóbbi ténymegállapítást nem támasztották alá a beszerzett bizonyítékok. Sérelmezte az elsőfokú bíróságnak a lefoglalt készpénz bűnös eredetére levont következtetését is, amely valójában a szülők vagyona volt. Érvelése szerint a készpénz összege nem feleltethető meg a beszerzett marihuána eladásából származó haszonnak sem.

[14] Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet történeti tényállásának megváltoztatását, a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását, továbbá a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését.

[15] Terhelte vádlott az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki és kijelentette, hogy a jövőben nem foglalkozik kábítószerrel és családot szeretne alapítani. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság enyhítse a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát.

[16] Az ellentétes irányú fellebbezések egyike sem alapos, az ítéltábla az elsőfokú ítéletet egyéb okból változtatta meg.

[17] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[18] A bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlottat, valamint az ítéletében megjelölt tanúkat kihallgatta, korábbi vallomásaikat, továbbá a szakvéleményeket és a releváns okirati bizonyítékokat ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[19] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[20] Az ítéltábla a törvényszéki iratanyag és a bünygyi nyilvántartási rendszer adatai alapján az előzményi adatokat és az elsőfokú ítélet tényállását az alábbiak szerint pontosítja, illetve egészíti ki.

- A vádirat törvényszékre benyújtásának napja helyesen 2022. szeptember 15.
/elsőfokú ítélet [1] bekezdése/

- A Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.343/2022/5. számú hatályon kívül helyező végzése a Kúria 2023. február 14. napján meghozott Bpkf.I.141/2023/2. számú végzése által vált véglegessé.
/elsőfokú ítélet [2] bekezdése/

- A bünygyi nyilvántartási rendszer adatai alapján a vádlott korábbi szabadságvesztésre ítéelésének adatait kiegészíti azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés utolsó napja 2018. március 5.
/elsőfokú ítélet [5] bekezdése/

- A bünygyi nyilvántartási rendszer adatai alapján a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetésre és járművezetéstől eltiltásra utalást a Btk. 97. § (2) bekezdése alapján mellőzi.
/elsőfokú ítélet [6] bekezdése/

- A történeti tényállásban a feltüntetett ingatlan címében a közterület megnevezését minden esetben – utca helyett – útra javítja ki.
/elsőfokú ítélet [7], [9] és [13] bekezdése/

- A történeti tényállásban a „kábitószer-kereskedői tevékenységéből pontosan meg nem határozható összegre tett szert” mondatrészt úgy egészíti ki, hogy a „kábitószer-kereskedői tevékenységéből – a tőle forintban és euróban lefoglalt készpénzen túlmenően – pontosan meg nem határozható összegre tett szert”.

- /elsőfokú ítélet [11] bekezdése/

- A történeti tényállásban pontosan megjelöli a lefoglalással és elkobzással érintett pénzösszeget, ezért „a kábítószer értékesítéséből származó pénzösszeggel együtt” mondatrészt akként egészíti ki, hogy „a kábítószer értékesítéséből származó 12.348.000,- forint és 715,- euró pénzösszeggel együtt”.

/elsőfokú ítélet [13] bekezdése/

- Végezetül a tényállás utolsó előtti mondata annyiban szorul helyesbítésre, hogy a törvényhely pontos megjelölése a Btk. 459. § (1) bekezdésének 18. pontja.

/elsőfokú ítélet [14] bekezdése/

[21] Az így kiegészített és pontosított tényállás – a fellebbviteli főügyészség további kiegészítésekre irányuló indítványával ellentétben – már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[22] Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának [17] bekezdésében hiánytalanul foglalta össze azokat a tényeket, amelyekre vonatkozólag a Be. helytállóan megjelölt szakaszaira hivatkozva mellőzhette a bizonyítás felvételét. Az említett bekezdést, valamint a [41] bekezdést a másodfokú bíróság kizárólag annyiban pontosítja, hogy a törvényi megfogalmazással egyezően a „való” szavakat a valós szavakkal helyettesíti.

[23] A törvényszék helyesen mutatott rá azokra a bizonyítékokra, amelyek az eljárás résztvevői által valósnak elfogadott tényeket alátámasztották, majd ítélete [19] bekezdésében helytállóan jelölte meg az általa lefolytatott bizonyítás irányait.

[24] Az így behatárolt tárgykörökben szerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd minden részletre kiterjedően megindokolta, hogy a vádlott kereskedői tevékenységét milyen bizonyítékok alapján alapította meg, melynek során – helyesen – kiemelt jelentőséget tulajdonított a nyomozati szakban szerzett üzenetváltások tartalmának, azon belül is a kódolt nyelvezet valódi jelentésének.

[25] Az elsőfokú bíróság az eljárás során zár alá vett nagykovácsi ingatlan és a házkutatás alkalmával lefoglalt készpénzek és személyautók vonatkozásában irathűen rögzítette az

okirati bizonyítékok tartalmi elemeit, majd a vád és a védelem álláspontjával ellentétben mindenben helytálló és a logika szabályainak megfelelő indokokkal támasztotta alá, hogy kétséget kizáró bizonyossággal csak a forintban és euróban lefoglalt készpénzek esetében lehetett megállapítani, hogy azokat a kábítószer értékesítéséből szerezte, azonban a zár alá vett lakóingatlan és a lefoglalt személyautók esetében nem.

[26] A személygépkocsik adásvételének dátumai és a gyártási éveikből adódó alacsony értékükre tekintettel az elsőfokú bíróság alappal jutott arra a következtetésre, hogy e vagyontárgyak esetében nem állapítható meg a törvény által megkövetelt különös aránytalanság, míg a lakóház tekintetében helytállóan érvelt amellett, hogy a nyomozati és a bírósági szakban is olyan okiratok kerültek becsatolásra, amelyek tartalma nem volt cáfolható, így ezzel párhuzamosan a bűncselekményből származás vélelmének megdöntésére alkalmasak voltak. Az elsőfokú bíróság ítéletének [28] bekezdésében az említett lakóingatlannal kapcsolatban összefoglalt ügyadatokat az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a vádlott édesapjának, tanú5nek a testvére, tanú8 a 2019. május 16. napján kelt ingatlan adásvételi szerződésben meghatározott 25.000.000,- forintos vételár (nyomozati iratok 699-701. oldal) tekintettel ténylegesen rendelkezett nevezett összeggel. A nagykovácsi ingatlan vonatkozásában feltünteti, hogy a vádlott édesapja, tanú5 2019. november 27. napján írta alá a 35.000.000,- forint vételárat magában foglaló adásvételi szerződést (nyomozati iratok 214. oldal), továbbá rögzíti, hogy az összesen 8.000.000,- forint kölcsönből 5.000.000,- forintot a 2019. október 8. napján aláírt kölcsönszerződés (nyomozati iratok 417. és 539. oldal), valamint 3.000.000,- forintot a 2019. november 11. napján aláírt kölcsönszerződés (nyomozati iratok 541. oldal) alapján adott át tanú10 a vádlott édesanyjának, tanú6nak.

[27] A lefoglalt készpénz esetében helytállóan utalt a törvényi vélelmet megcáfoló adat hiányára, valamint e tárgykörben alappal hívta fel a figyelmet arra az ellentmondásra, hogy amennyiben a készpénz a vádlott szüleinek félretett pénze volt, abban az esetben miért vált szükségessé nagyszámú kölcsön felvétele a nagykovácsi ingatlan megvásárlásához.

[28] Az elsőfokú bíróság a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről számot adott, indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett. A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a tanúvallomásokból, okirati bizonyítékokból és szakvéleményekből nyert adatok – a törvényszék által rögzített helytálló érvek mentén – egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). A bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásából ellenőrizhető, továbbá egyértelműen beazonosítható, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlott bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez.

[29] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[30] A vádlott a bizonyítottan kétféle kábítószerrel nem csupán birtokolta, hanem anyagi ellenszolgáltatás fejében további személyekhez való eljuttatásukat, piacra kerülésüket célozta meg. A kereskedés tehát a piac működtetése úgy, hogy tetten érhető a haszonszerzési törekvés, amely a vádlottnál egyértelműen megállapítható volt.

[31] Az elsőfokú bíróság törvényesen állapította meg a vádlott visszaesői minőségét, azonban annak törvényhelyét elmulasztotta feltüntetni, ezért azt az ítéltábla a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontjára utalással pótolja.

[32] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hibamentesen vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azonban az időmúlás csak kisebb súllyal vehető enyhítő körülményként figyelembe, mert az 56. BK vélemény III./10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Jelen esetben a büntetési tételkeret 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, így a büntetéskiszabás során az időmúlás elenyésző jelentőséggel bírt. A másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelte, hogy Terhelt1 vádlott a vád tárgyát képező kereskedői magatartást többféle kábítószerrel követte el, ezzel párhuzamosan – egyetértve a fellebbviteli főügyészszéssel – mellőzi az enyhítő körülmények sorából a „könnyű drogra” utalást.

[33] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyegetés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[34] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[35] A Kúria által megfogalmazott szempontokat is figyelembe véve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés törvényszék által meghatározott tartama arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel. Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy szükséges, de egyben elégséges az elsőfokú bíróság által meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, így annak súlyosítását vagy enyhítését sem tartotta indokoltnak. Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként az elsőfokú ítéletben írtakon túl még feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját is.

[36] A szabadságvesztés fegyház fokozata, valamint feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés törvényes, az elsőfokú bíróság azt is helyesen tüntette fel ítéletében, hogy azok mely törvényi előírásokon alapulnak.

[37] A megfelelő vagyonnal rendelkező vádlott haszonszerzés céljából követte el a kábítószer-kereskedelem büntettét, ezért a Fővárosi Törvényszék törvényesen ítélte pénzbüntetésre is. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható vagyoni helyzetéhez. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés törvényhelyére vonatkozó megjelölését kiegészíti a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással, továbbá rögzíti, hogy a büntetések egymás melletti kiszabására a Btk. 33. § (3) bekezdése biztosít lehetőséget. Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében hibamentesen tüntette fel a pénzbüntetés meg nem fizetésének törvényi következményeit.

[38] Az ítéltábla a közügyektől eltiltás tartamával is egyetértett, az elsőfokú ítélet hibamentesen tartalmazza a mellékbüntetést és tartamát megalapozó törvényhelyeket.

[39] A vádlott által őrizetben, letartóztatásban, valamint ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámítása a megfelelő törvényhelyekre hivatkozással ugyancsak törvényes, azonban a másodfokú bíróság a nyomozó hatóságnak az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló 01000/1442/2020.bü. számú határozata (nyomozati iratok 747-750. oldal) és a Budai Központi Kerületi Bíróságnak a vádlott letartóztatását elrendelő, 2020. március 17. napján meghozott 17.Bny.893/2020/2. számú végzése (nyomozati iratok 847-849. oldal) alapján az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatokat úgy pontosította, hogy Terhelt1 vádlott 2020. március 16. napjáig őrizetben és 2020. március 17. napjától letartóztatásban volt.

[40] Az elsőfokú bíróság ítéletének a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezései és indokai törvényesek, a törvényszék ügydöntő határozata hibamentesen jelölte meg a forintban és euróban lefoglalt készpénzek összegét, valamint kezelési helyüket is. A másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy az intézkedés törvényhelyeként a Btk. 63. § (1) bekezdés f) pontját is feltünteti.

[41] A korábban kifejtettek szerint a másodfokú bíróság törvényesnek ítélte a nagykovácsi ingatlan zár alá vételének feloldását, azonban e rendelkezés törvényhelyét az elsőfokú ítélet [51] bekezdése hibásan jelölte meg, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 331. § (1) bekezdés a) pontjára javítja ki.

[42] Az ítéltábla észlelte, hogy a 31.B.395/2022. számú bírósági iratanyag 4. sorszáma alatt található a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Szervek Bűnügyi Főosztály Vizsgálati Osztály Vizsgálati Alosztály II. 01000/1442-376/2020.bü. számú összesített bűnjeljegyzéke, amelynek az 1. tételszáma alatt bevételezett 4 darab műanyag zsákról a törvényszék nem rendelkezett, ezért e bűnjeleket a másodfokú bíróság a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján elkobozta.

[43] A vádlott a tényállásban rögzítettek szerint a kábítószerhez köthető személyekkel telekommunikációs eszközökkel tartotta a kapcsolatot. A nyomozás során a vádlottól lefoglalt mobiltelefonokból kinyert adatok elemzése alapján a nyomozó hatóság megállapította, hogy az Alcatel típusú készülék nem volt összefüggésbe hozható a büntetőügy tárgyával (nyomozati iratok 151. oldal), ezzel szemben az iPhone típusú mobiltelefon kielemezett adatai egyértelműen a vádlott kereskedői tevékenységéhez kapcsolódtak (nyomozati iratok 155-158. és 163-168. oldal), ezért a másodfokú bíróság utóbbi bűnjelet ugyancsak a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján elkobozta.

[44] Az ítéltábla a másodfokú iratok 5. sorszáma alatt található értesítésben foglaltakra tekintettel a rendelkező részben írtak szerint rögzítette, hogy a már hivatkozott összesített bűnjeljegyzék 2. és 3. tételszáma alatti gépkocsik az indítókulcsaikkal együtt jelenleg már a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportjánál a II.Bj.25/2024. számon vannak nyilvántartva. A másodfokú bíróság észlelte továbbá, hogy a törvényszék az ugyanezen a számon nyilvántartott forgalmi engedély száma1 számú forgalmi engedélyről nem rendelkezett, ezért annak lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján a vádlott részére kiadni rendelte.

[45] A másodfokú bíróság a Be. 321. § – 2024. március 1. napjától hatályos – (5a) bekezdésének megfelelően arról is rendelkezett, hogy amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[46] Végezetül a rendelkező részben írtak szerint pontosította a vádlott lakcímében a közterület megnevezését.

[47] A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[48] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. év október hó 1. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kováts Katalin s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 19.B.80/2023/47-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.123/2024/12. számú ítéletében írt változtatásokkal 2024. év október hó 1. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év október hó 1. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke